

068 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Deur de plee gezakt

"Stoep of, stoep af", zô hiet 't nieuwe boeksie van de Oudhaaidkundige Verêêniging. 'k Heb 't gelijk mor gekocht, want ik wou wel is wete, wat ze over de stoepe van Slierecht te schrijve hebbe. 'k Ben naomelijk zelf ok in een stoepe gekipt en gebroeid en wel in 't Oorlogstoepe in Wijk A. 'k Zel-ie zegge waer 't was. Azzie nou nog weet waer Piet Rijsdijk vroeger z'n winkel en van Donge z'n bakkerij had, nou daer percies tussenin ging 't Oorlogstoepe mit trappies naer beneejene. D'r stinge zô ongeveer tien huisies in. In 't aalderleste huisie weunde wij. 'k Weet 't huisnummer nog: A 536a. Dat klaaine 'aachie' kwam, deurdats ons huis laeter nog wier bijgebouwd.

D'r was nogal is wat te doen over 't geutjie dat voorlangs de huize, van bovenan d'n dijk naer beneejene, was aangelege. 't Voerde niet allêên regenwaoter, maor ok 't afval van de beweuners af naer een vieze modderslôôt achterin de stoep. 's Maondas- as 't wasdag was- ging d'r nogal wat vuil zêêpsop deur 't geutjie, maor wêê je gebêente as t'r op andere daege 's middas nog koffiedroes en theeblaore deur spoelde, dan hà-je de poppechies hêêlemael aan 't danse! Vandaer soms de naam van onze stoep???

Achter in de stoep stinge twêê pleeë voor gemêenschappelijk gebruik van de stoepbeweuners. Toe ons huis wier gebouwd hà-me moeder bedonge, dat 't een aaige plee zou krijge. Daervoor mosse me wel drie kluite (3 x 2 ½ cent) in de week meer huur betaole, maor dat had moeder d'r graeg voor over, ok al hadde we 't nie zô brêêd. 't Was hêêlemael gêên vetpot bij ons thuis! D'r wazze d'r die zô 'n aaige plee mor raor vonge. Aalemael grôôsighaid, zeeje ze. Maor van zô 'n 'kakmedam'- dat was me moeder- kò-je zôiets verwachte wier d'r geoordêeld. De andere 'huisies' zô wiere de pleeë ok wel genoemd, wazze al een bietjie krakkemikkerig. Nou gebeurde 't op een zaeterdagmiddag. 'k Was mit m'n moeder in d'n huis, dat moeder inêêns zee: "Wat hoor ik nou toch? 't Lijkt wel of t'r om hulp gerope wordt!" Ze lôôp naer buitene en ja hoor, uit êên van de huisies hoor ze gille: "Maoike, Maoike, help toch, help toch!"

Moeder trekt de pleedeur ope en wat ziet ze? Meintjie de buurvrouw, is deur de bôôjem van de plee gezakt en d'r lijf hangt vanaf d'r oksels in de beerput. Moeder gilte: "Teun, Teun, kom is gaauw, Meintjie is deur de plee gezakt!" Sjonge, jonge, wat zag dat mens d'r uit! En stinke! Mit verêende krachte wisse Teun en me moeder de aarme vrouw uit d'n beerput te sjorre. "Hoe komp dat nou? Hoe komp dat nou" gilte Meintjie. "'k Heb al een paor weke lang gezeed dat de vloer van de plee zô slecht wordt. 'k Zee al dat 'r vandaeg of marge nog is iemand deur zou zakke. En dat ik dat nou net mot weze.

"Lôôp nou mor gaauw naer 't klompheksie, en trek daer die vieze troep mor uit, 'k hou de deur wel dicht", zee Teun." 't Is verschrikkelijk, klaogde Meintjie, en 'k bin gistere nog in d'n taail gewist!" 'k Zie nog voor me, hoe Meintjie naer huis sjokte. D'r vieze rokke sleepte over de grond en liete een spoor van, nou, laete we maor zegge , van vruchbaore slagrôôm achter.